

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - VĀ•CHOVA

PondĀ•lĀ•, 26 prosinec 2016

Kayo je slušný mládenec. NemĀ•u ŀict „slušný" vychovaný, protoĀ•e výchova psa je nĀ• rozhodnĀ• neumím. JakĀ• takĀ• jsem zvládla vychovat dvĀ• dĀ•ti, jsou z nic docela slušní lidé, moc nešaršatĀ•k nekoušou, a jen obĀ•as na mne vrĀ•ej. Ovšem nijak extra jsem nezvládla výchovu nĀ•jakého chlapa; a tak není divu, Ā•e jsem se svým psem nakonec jen prima kamarádka.

KdyĀ• tak nĀ•kdy vidím, jak nĀ•které pejskaĀ•ice Ā•i pejskaĀ•i kouzelnými pohyby rukou, pĀ•ípadnĀ• nĀ•jakým p ovládají svého Ā•tyĀ•noĀ•ce, pĀ•imĀ•jí je aĀ• k neuvĀ•Ā•itelné poslušnosti, tak jsem plná obdivu, ale Ā•e bych to závidĀ•la? To rozhodnĀ• ne. Rozhodla jsem se - s koneĀ•nou platností - jen pro jedno ‐ nauĀ•it ho, aby stoprocentnĀ• pĀ•íšel, kdyĀ• ho zavolám. KdyĀ• totiĀ• jsme venku, a oba na volno, tak on se sice nezatoulá, chová se slušný, nešaršatĀ•ká, po nikom neskĀ•e, i ke mnĀ• "na dišaršatanc" pĀ•íjde, ale odchytit ho, to je spíš budu valit ten SisyfĀ•v balvan. Tam mám nejspíš vĀ•tšanci... Nakonec jdeme domĀ• tehdy, aĀ• mĀ•j chlupatec zjistí, Ā•e uĀ• to tu všechno oznaĀ•koval, všechno vidĀ•l, hromádku odevzdal a bylo by záhodno jít domĀ• za miskou. On si sice umí hezky sednout, a ješaršatĀ• hned navíc nabízí pac, ale to je tak všechne. Jo, abych nezapomnĀ•la: jedno pĀ•ivolání pĀ•eci jen ovládá: „papĀ•Ā•Ā•!„ A taky „jdeme ven„, „pĀ•ines Ā•tiĀ•ky„, „jdu nakoupit„ - (to ví, Ā•e jdu sama a on zĀ•stane za oknem). A tak teĀ• chodím s hladovým psem na procházku, mám ho na delší vodítku, obĀ•as ho pĀ•ivolám, pak dostane kousek piškotu a velkou dávku pochválení, zakonĀ•enou lehkým plácnutím na zadeĀ•ek se slovy: „MĀ•Ā•e…„ VĀ•ené a vĀ•ení, pokud se nĀ•kterým z vás, co mají psa kompjĀ•trovéh pĀ•ípadnĀ• ho ovládáte lehce svými myšlenkami, neobracejte oĀ•i v sloup. Já to totiĀ• opravdu neumím. CviĀ•it psa. Plánuju, Ā•e na jaĀ•e bych na nĀ•jakej ten cviĀ•ák s ním zašaršatla a pokud nás nevyrazej, tak tam pobudem. Jestli s úspĀ•chem, to nevím… A tak tedy oba trávíme své dny (i noci) velmi spokojenĀ•. Poznenáhlou jsem pĀ•izpĀ•sobila svĀ•j jídelníĀ•ek jeho; sice nejím syrové kuĀ•ecí Ā•aludky ani srdíĀ•ka a ani kuĀ•ecí kostĀ•iĀ•ky, a dokonce ani ty granule ješaršatĀ• nezkusila, a on zas vynechává moje kafe a tajemné sladkosti, ale napĀ•íklad takový jogurt, zeleninový salát, vaĀ•enou zeleninu v hovĀ•zí polívce.. to jíme spolu. (KaĀ•dý ze své misky).

d@niela, Kayova kámoška